

- 4) ujawnianie niedostatków organizacyjnych w systemie rozprowadzania towarów deficytowych,
- 5) opracowywanie wniosków w sprawie doskonalenia kontroli funkcjonowania obrotu towarowego przez państwowe i społeczne organy kontroli,
- 6) inicjowanie kompleksowych kontroli poszczególnych dziedzin gospodarki i obrotu towarowego.

§ 6. Do szczegółowych zadań wojewódzkich i terenowych komisji należą zadania wymienione w § 5, a także:

- 1) dokonywanie ocen sytuacji rynkowej i kształtowania się spekulacji na danym terenie oraz organizowanie działań antyspekulacyjnych za pośrednictwem zespołów kontrolnych,
- 2) współdziałanie z organami kontroli zawodowej i społecznej w sposób odpowiadający potrzebom danego terenu,
- 3) ocena źródeł powstawania spekulacji oraz opracowywanie wniosków co do ich usuwania i przedstawianie ich terenowym organom administracji,
- 4) inicjowanie właściwych, odpowiednich do potrzeb form społecznej kontroli przestrzegania cen i innych działań zapobiegających spekulacji,
- 5) analizowanie i ocena działalności organów sprawujących kontrolę wewnętrzną w jednostkach obrotu towarowego,
- 6) ujawnianie powiązań między poszczególnymi jednostkami produkcji, obrotu i transportu w zakresie działalności spekulacyjnej.

§ 7. Zadania wymienione w § 5 i 6 powinny być realizowane głównie przez:

- 1) prowadzenie systematycznych kontroli w miejscach koncentracji handlu bez zezwolenia i spekulacyjnego obrotu towarami w celu przeciwdziałania szerokiemu występowaniu przestępstw spekulacji i wykroczeń przeciwko interesom konsumentów, a zwłaszcza ujawnianie miejsc przechowywania towarów przeznaczonych do spekulacji,
- 2) kontrolę baz transportowych oraz środków transportu handlu wewnętrznego w celu eliminowania nadużyć w czasie przewożenia towarów oraz zabezpieczenia baz transportowych przed kradzieżą deficytowych części pojazdów i paliwa,
- 3) aktywizację komitetów członkowskich przy spółdzielczych placówkach handlowych w celu zwiększenia ich nadzoru nad prawidłowością obrotu towarowego,

- 4) włączenie do działań antyspekulacyjnych związków zawodowych, federacji konsumentów, Ligi Kobiet, organizacji spółdzielczych i organizacji młodzieżowych, a także aktywu robotniczego i chłopskiego,
- 5) zaostrzenie kontroli jakości towarów przez odpowiednie służby w celu zapobiegania marnotrawstwu surowców i materiałów w zakładach produkcyjnych,
- 6) wzmocnienie przez kierowników przedsiębiorstw handlowych kontroli dostaw towarów w celu wyeliminowania dostarczania przez konwojentów do sklepów faktur i pieniędzy zamiast towarów,
- 7) dokonywanie oceny pracowników administracji targowisk w celu wyeliminowania osób nie wywiązujących się z obowiązków służbowych, a zwłaszcza powiązanych ze środowiskiem przestępczym,
- 8) inicjowanie wniosków zmierzających do uporządkowania systemu reglamentacji towarów,
- 9) bieżące informowanie kierownictw przedsiębiorstw handlowych o czynnikach umożliwiających działalność spekulacyjną w obrębie tych przedsiębiorstw oraz wykorzystywanie informacji o zagrożeniu i tendencjach przestępczych w celu podejmowania natychmiastowych działań zapobiegawczych,
- 10) systematyczne informowanie społeczeństwa przez środki masowego przekazu o działaniach podejmowanych przez komisje do walki ze spekulacją oraz organy kontroli zawodowej.

§ 8. 1. Komisja Centralna, komisje wojewódzkie i komisje terenowe odbywają okresowe posiedzenia, na których oceniają występujące zjawiska spekulacyjne, ich źródła, metody zapobiegania i zwalczania spekulacji. Posiedzenia powinny się odbywać co najmniej raz na 2 tygodnie.

2. Komisja Centralna może wydawać zalecenia komisjom wojewódzkim i terenowym oraz organom kontroli zawodowej w celu ujednoczenia zasad postępowania tych komisji i zakresu przeprowadzanej przez nie kontroli.

3. W celu szczegółowego badania funkcjonowania określonych dziedzin gospodarki narodowej, obrotu towarowego, a także kontroli z punktu widzenia zagrożenia spekulacyjnego komisje mogą powoływać zespoły robocze.

4. Komisja Centralna i komisje wojewódzkie mogą inicjować badania orzecznictwa w sprawach spekulacyjnych.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

134

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 30 września 1981 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie powierzenia prowadzenia ksiąg wieczystych niektórym państwowym biurom notarialnym oraz ustalenia obszarów własności miejscowej państwowych biur notarialnych prowadzących księgi wieczyste.

Na podstawie art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 16 listopada 1964 r. o przekazaniu państwowym biuram notarialnym prowadzenia ksiąg wieczystych (Dz. U. Nr 41, poz. 278) **narządza się, co następuje:**

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 czerwca 1978 r. w sprawie powierzenia prowadzenia ksiąg wieczystych niektórym państwowym biuram notarialnym oraz ustalenia obszarów własności miej-

scowej państwowych biur notarialnych prowadzących księgi wieczyste (Dz. U. z 1978 r. Nr 16, poz. 73 i z 1980 r. Nr 2, poz. 4) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 po wyrazach: „Ząbkowicach Śląskich” dodaje się wyraz „Złotoryi”,

2) w § 3:

a) pkt 15 i 29 skreśla się, a dotychczasowe pkt 16 do 28 i 30 do 36 otrzymują odpowiednio oznaczenie 15 do 34,

b) w pkt 22:

— w lit. a) w wykazie gmin po wyrazie „Margonin” dodaje się wyraz „Ryczywół”,

— w lit. f) skreśla się wyraz „Ryczywół”,

c) w pkt 24:

— wyrazy: „Państwowych Biur Notarialnych” zastępuje się wyrazami: „Państwowego Biura Notarialnego”,

— lit. a) skreśla się,

— w lit. b) skreśla się oznaczenie „b)”,

— z wykazu miast skreśla się wyraz „Gostynin”, a z wykazu gmin — wyrazy: „Gostynin” i „Rątaję”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: S. Zawadzki

135

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI, GOSPODARKI TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA

z dnia 30 września 1981 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków najmu budynków i lokali przez cudzoziemców dewizowych.

Na podstawie art. 19 pkt 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. Nr 14, poz. 84) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 25 października 1977 r. w sprawie warunków najmu budynków i lokali przez cudzoziemców dewizowych (Dz. U. z 1977 r. Nr 34, poz. 150 i z 1980 r. Nr 8, poz. 24) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) w ust. 3 wyrazy: „na terenie m.st. Warszawy” zastępuje się wyrazami: „na terenie województwa stołecznego warszawskiego”,

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do najmu budynków (lokali) przez osoby podejmujące działalność gospodarczą na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 maja 1976 r. w sprawie wydawania zagranicznym osobom prawnym i fizycznym zezwoleń na

prowadzenie niektórych rodzajów działalności gospodarczej (Dz. U. z 1976 r. Nr 19, poz. 123 i z 1978 r. Nr 31, poz. 135).

5. Umowa najmu budynku (lokalu) stanowiącego własność osoby lub jednostki nie będącej jednostką państwową, zawierana przez osoby wymienione w ust. 4, podlega zatwierdzeniu przez terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego.”;

2) w § 8 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Opłaty, o której mowa w ust. 1, nie pobiera się od najemców podejmujących działalność gospodarczą na podstawie przepisów rozporządzenia określonego w § 2 ust. 4.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska: T. Hupałowski

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71,
00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w 608 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 0967-1300/81.

Cena 4,00 zł